

Évközi 31. vasárnap „Tanítónk Jézus” *Jézus fenntartás nélkül bízik benned!*

Egyszer, nem is olyan régen a British Airways London-Johannesburg közötti járatán történt. Egy ötvenes fehér asszony egy fekete utas mellett ült. Láthatóan nagyon zaklatott állapotban volt, amikor hívta a légitisztviselőt, aki megkérdezte:

- *Mi a probléma, asszonyom?* A fehér nő ingerülten mondta:

- *Talán nem látja? Egy fekete mellé ültetett engem. Nem bírom elviselni, hogy egy ilyen gusztustalan lény mellett kelljen ülnöm. Adjon nekem egy másik ülést! Kérem!*

A légitisztviselő nyugtatta a felbőszült utast.

- *Nyugodjon meg, a gépen majdnem minden ülés foglalt. Megnézem, hogy van-e még szabad hely.*

A légitisztviselő elment, majd néhány perccel később visszajött.

- *Asszonyom, mint ahogy gondoltam, nincs több üres helyünk a turista osztályon. Beszéltem a parancsnokkal, ő megerősítette, hogy itt nincs több hely. Van azonban egy hely az I.o.*

Mielőtt az asszony bármilyen megjegyzést tehetett volna, a légitisztviselő folytatta.

- *A mi légitársaságunknál egyáltalán nem szokás, hogy egy turista osztályon ülő utasnak engedélyezzék, hogy átüljön az első osztályra, de figyelembe véve a körülményeket, a parancsnok úgy találta, hogy valóban botrányos arra kényszeríteni valakit, hogy egy ilyen visszatartó ember mellett üljön.* és a légitisztviselő a feketéhez fordult:

- *Nos, kérem Uram, ha úgy kívánja, vegye a kézipoggyászát, mivel az első osztályon a szabad hely Önre vár.*

Aki önmagát magasztalja, azt megalázzák, és aki önmagát megalázza, azt felmagasztalják.

Jézus nem azért jött, hogy megsemmisítse a törvényt, hanem hogy tökéletessé tegye. Isten

Országában nem előírásoknak kell megfelelnünk, hanem élő kapcsolatban kell lennünk Jézussal, aki

az életével példát ad és utat mutat: aki köztetek nagyobb akar lenni, legyen mindenki szolgája. A

hiúság... A látszat... A külső... A felszín... Az ember természetében van, hogy szeretne mindig

többnek látszani, mint amennyi a valóságban. Jézus erről beszél az embereknek. A szolgálatnak van

igazán értelme. ***Az elkötelezettség emeli föl az embert.***

Az egyik legjövendősebb iparág a kozmetika. Sokan vannak, akik nem tudják elfogadni, hogy az évtizedek ráncokat raknak az ember arcára. A haj megöszül. Nehezebbé válik a járás.

Szépségszalonokba járnak, plasztikai sebészekről remélik, hogy alakjuk, kinézetük vonzóvá teszi

őket. Nemegyszer talákoztam emberekkel, akik nem győztek dicsekedni azzal, hogy melyik állami

vagy egyházi méltósággal fogtak kezét. Láttam felnőtt, érett embert, akit, ha valahová meghívtak,

bárhová szólta is az ültetésrend szerint a helye, előbb-utóbb valahol a legelső sorban tűnt fel. Jézus

ilyenekről beszél, és óv tőlük, főleg akkor, ha ezeknek az embereknek hatalmuk is van.

Valamikor Jézus korában élt egy félénk, csendes, visszafogott lány, aki ott volt a Kálvárián. A

Feltámadást teljes bizonyossággal, rögtön elfogadta, nem kellett látnia Jézust, sem bizonyítani nem

kellott neki semmit. Olyan merészséggel hitte, amelynek azelőtt sohasem volt a birtokában, útra kelt,

hogy Jézus szavait hirdesse. Nem félt többé. Prédikált városokban, falvakban. Egy nap odament

hozzá egy ember; akit mélységesen meghatott tanúságtétele, és azt kérdezte tőle:

- *Mondd, mi a bátorságod titka?*

- *Az alázat. Így tanította a Mester; Az ember elgondolkodott, majd azt kérdezte:*

- *És mire jó az alázat?*

- *Arra, hogy legelőször azt mondd: Szeretlek.*

Tanítónk Jézus Rosszat teszek, Isten megbüntet? Isten megbocsát, mert irgalmas és szeret?

Kétségbeesés nélküli élet. Ha magunkban maradunk, tudatosíthatjuk azt, hogy egymást csak nagyobb figyelem árán érhetjük el. „Azért tehát, szerelmetes fiam, én szívemnek édessége, jövőd sarjak reménysége, kérlek, parancsolom, hogy mindenütt és mindenben malasztól gyámolítatva nemcsak atyádfiaihoz és rokonaidhoz, avagy fő emberekhez vagy vezérekhez, vagy szomszédokhoz és lakosokhoz légy kegyelmes, hanemha az idegenekhez is és mindenekhez, kik te hozzád jönnek. Mert a kegyességnek míve téged mindeneknél nagyobb boldogságra vezet.”

„Egyszer régen, még gyermekként vasárnapi játék közben elszakadt a nadrágom. Szigorú paptanárom a szobájába hívott; büntetéstől féltem, alig mertem bemenni. Annál nagyobb volt a meglepetésem, amikor tűt és cérnát vett elő, és elkezdte megfoltozni a szakadást. Először megdöbbsentem azon, hogy közösséget vállal egy gyerekkel és cinkosaként leplezi azt, amit büntetni kellene. Másrészt azon tűnődtem, nem jut-e a pokolra, mivel vasárnap tilos varrni! Ma már tudom, hogy nem kell féltennem; azóta, ha szentekről, földi angyalokról hallok, mindig tűvel, cérnával és foltozófával képzelem el őket.” (Kosztolányi Dezső)